

Izhaja :
vsak ponedeljek in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 L.
" četrt 4 L.
Za inozemstvo celo leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 71

V Gorici, v ponedeljek 15. septembra 1924. Leto VII.

Frankirana pisma se
sprejemajo. Oglasi
računajo po dogovoru
se plačajo v naprej.
Ist izdaja konsorcij
GORIŠKE STRAŽE
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici
Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Zopet zaplenjeni.

Naš list je navajen, da ga razni vi-
ši in nižji oblastniki in njihovi poma-
gači ne gledajo ravno ljubeznivo. Do-
živeli in pretrpel je že toliko presene-
tljivih »ukrepov«, da nas nič več ne
iznenadi. Kar se je pa zgodilo z zad-
njo številko, je tako neobičajno, da
ni vzbudilo začudenja samo pri nas,
temveč tudi v italijanski javnosti.

Kaj se je zgodilo? Bili smo zaplen-
jeni! Toda zaplembe listov so posta-
le v zadnjem času v naši svobodoljub-
ni državi tako vsakdanje, da se zanje
niha ne zmeni. Plenjenje naše zadnje
številke je bilo pa tako izredno in
svojevrstno, da si je podprefekt Ni-
collotti priboril z njim brezdvomno
prvenstvo. Ustvaril je skoro gotovo
posebnost, slučaj, kakoršnega zgodo-
vina cenzure ne pozna. Naj kratko
povemo: Četrtekova številka »Goriške
Straže« je bila dvakrat, pravzaprav
trikrat zaplenjena in je še le po pre-
maganju vseh teh ovir v petek po-
popoldne srečno izšla.

Ko smo v četrtek popoldne kakor
navadno poslali prve številke v cen-
zuro, nismo niti zdaleka slutili, kaj
nas čaka. Prej kot navadno so pa pri-
šli povedat dva policijska organa,
da je list zaplenjen ter sta dala od-
nesti par tisoč do takrat natiskanih
izvodov. Obenem so policijski agenti
z največjo naglico zastražili tobakar-
ne in takoj odnesli izvode namenjene
za razprodajo.

Poslanec dr. Besednjak je odšel na
podprefekturo ugovarjat radi za-
plembe, za katero nismo vedeli vzro-
ka. Zlasti je g. poslanec protestiral,
da se je izvršila zaplemba brez to-
zadavnega uradnega odloka in brez
navedbe inkriminiranega članka. Pod-
prefekt je povedal poslancu, da so
nekatera mesta v političnem pregledu
»Kaj se godi po svetu« neresnična in
preostra ter da je vsled tega predla-
gal prefektu v Vidmu zaplembo.
Uvodnik mu sicer tudi ni ugajal, toda
ker se je tikal njegove osebe, ga ni
maral zapleniti. Odlok, s katerim je
bila odredjena prva zaplemba se glasi:

Podprefekt goriškega okrožja.

Ko sem ugotovil, da 70ta številka »Goriš-
ke Straže« z dne 11. t. m. vsebuje v članku
na prvi strani pod naslovom »Kaj se godi
po svetu« neresnične in tendenciozne ve-
sti in pripombe o političnem položaju, ki
lahko povzročijo med prebivalstvom neopra-
vičeno razburjenje in ustvarjajo nevarnost
za motenje javnega mira, sem na podlagi kr.
odloka z dne 15. julija 1923 št. 3268 in z dne
10. julija 1924. št. 1081, po naročilu gospoda
prefekta furlanske pokrajine odredil za-
plembo omenjene številke »Goriške Straže«
ter naročil varnostnim organom, da takoj
izvedejo zgornjo odredbo.

Gorica 11. septembra 1924.

Podprefekt
Nicolotti.

V smislu razgovora poslanca Be-
sednjaka s podprefektom smo črtali
iz političnega pregleda skoro brez iz-
jeme vsa ona mesta, ki niso vsebovala
dobesedno prestavljenih poročil iz ita-
lijanskih listov. Črtana mesta smo
pustili prazna, bela, ker jih tehnično
skoro ni mogoče izpolniti. To tako
prirejeno številko smo v petek pred-
popoldne tiskali. Osuplo smo pa pogle-

dali in se začudili, ko so nam var-
nostni organi prišli povedat, da je
tudi ta izdaja »Straže« zaplenjena.
Kot vzrok so policaji navedli pobe-
ljena mesta. Zopet so nam odnesli par
tisoč ravno tiskanih izvodov.

Odlok o zaplembi smo dobili še le
popoldne in se glasi:

Goriški podprefekt.

Ker sem ugotovil, da je št. 70. »Goriške
Straže«, zaplenjena z včerajšnjo odredbo,
priobčila danes zopet članek pod naslovom
»Kaj se godi po svetu« v bistvu nespreme-
njenega in so bila samo nekatera mesta po-
beljena; ker sem nadalje ugotovil, da ome-
njeni članek v svoji celoti vsebuje razbur-
ljive podatke, vsled česar se ne more do-
voliti izdaja lista s pobeljenimi mesti, ki bi
med občinstvom napravile utis, da so vse-
bovale še težje in senzacionalnejše vesti;
ker sem tako dognal, da obstajajo še vedno
razlogi, ki so odločili prejšnjo zaplembo in
ker je še bolj razvidna neopravičenost raz-
burjenja, ki bi ga članek povzročil med pre-
bivalstvom, sem na podlagi kr. odloka z dne
15. julija 1923 št. 3268 in z dne 10. julija
1924 št. 1081 po naročilu gospoda prefekta
furlanske pokrajine, odredil zaplembo po-
novno tiskanega lista ter naročil varnostnim
organom, da takoj izvedejo zgornjo odredbo.

Gorica 12. septembra 1924.

Podprefekt
Nicolotti.

Vsi razgreti in nevojnimi smo pri-
čeli pripravljati tretjo izdajo. Ker
smo slišali, da so oblastnike zbudila v

prvi vrsti bela mesta, smo jih posku-
šali zakriti s kratkim naznanilom o
zaplembi, kakor razvidite iz lista, ki
ste ga po dolgem, mučnem čakanju
prejeli.

Ker smo pa z dosedanjima konfiska-
cijama več tisočev izvodov vtrpeli
ogromno gmotno škodo, smo natisnili
samo toliko izvodov te tretje izdaje,
kolikor jih rabimo za cenzuro. Po pri-
lično enournem čakanju smo se tele-
fonično obrnili na podprefekturo, da
bi izvedeli kakšna usoda čaka tretjo
izdajo. Okameneli smo, ko smo čuli
neizprosno sodbo: »Tudi ta izdaja je
zaplenjena. Politični pregled mora
biti izpolnjen z enakimi črkami!« Bili
smo v resnici tako presenečeni, da ni-
smo vedeli, kako ukreniti, da bo
ustreženo oblastvu, ki je nastopalo z
vsemi policijskimi sredstvi in da bo-
do naši ljudje dobili svoj list. Pri-
pravljali smo se ravno, da izpopolni-
mo preganjani politični pregled s
kratkim poročilom o kitajski držav-
ljanski vojski, ko je okrog druge ure
popoldne prišel v tiskarno zastopnik
policijskega komisariata in povedal,
da se tretja izdaja lahko tiska.

Oddahnili smo se. Končno smo ven-
dar vedeli pri čem da smo in kaj sme-
mo tiskati. To zasledovano tretjo iz-
dajo ste, upamo, srečno dobili v roke.
Sedaj veste, kakšen križev pot je mo-
rala prehoditi in pretrpeti naša »Stra-
ža«, predno je prišla do vas. Vi ste
je pa zato bili tem bolj veseli in vam
je sedaj še toliko ljubša.

Kaj se godi po svetu?

Fašistovski poslanec Armando Casalini umorjen.

Zopet pretresa italijansko in sve-
tovno javnost nov, grozen zločin, ki
se je dogodil v Rimu in kojega žrtev
je postal poslanec, zastopnik italijan-
skega ljudstva v rimskem parlamen-
tu.

Javnost stoji še vedno pod pretres-
ljivim utisom, ki ga je vzbudil zločin
nad poslancem Matteottijem, še
vedno ni razkrita grozna tajna, v ka-
tero je zavil ta nečloveški umor, še
zdaj niso v rokah pravice vsi krivci,
še vedno se zviha vse notranje poli-
tično življenje naše države v bole-
stnih krčih, ki jih je izzval ta nepriča-
kovani dogodek, še ni ustavljen plaz,
ki je po tistih strašnih dnevih začel
pritiskati in ogrožati dozdevno ne-
porušeno stavbo fašistovske organi-
zacije in že stojimo pred novo žrtvijo
surove, razpaljene strasti, že stojimo
pred novim grobom italijanskega po-
slanca, ki je padel zadet od zahrbtnje
morilčeve roke. S strahom in s tre-
petom na ustnah se vprašuje javnost,
odkod ta pobesnelost in podivjanost,
ki potiska ljudem morilno orodje v
roke. Od kod to zastrupljeno in mo-
reče ozračje, ki tlači vse javno življe-
nje? Očitno so pogнали svoje gnile sa-
dove slaba semena, ki so bila položena
v razboljeno človeško družbo. Pravica,
poštenost, enakost, ljubezen
in vsa druga zdrava načela javnega
življenja so postali osovraženi pa-
storki, sila, moč, krivica in druga ne-
kulturna sredstva so bila proglašena
za smernice človeškega življenja in bitja.
Ali je potem kaj čudnega in prese-

netljivega, če posamezniki skušajo
doseči svoj cilj s silo, z orožjem?
Kot vihar gre zato skozi svet klic:
Ljudstva, narodi streznite se! Vrnite
se k večnoveljavnim zakonom brat-
stva, ljubezni in svobodoljubnosti,
spoštujte pravico in ne delajte nikomur
krivice! Le tem potom mora ozdra-
viti bolno človeštvo in le potem bodo
nehali groziti zločini kakor je bil
umor nad Matteottijem in je sedanj
umor poslanca Casalinija.

Kako se je izvršil umor?

Poslanec Armando Casalini je sta-
noval s svojo družino, obstoječo iz
žene in petero otrok, od katerih ima
najstarejši 14 let, v drugem nadstro-
pu neke vile v bližini Porta Trionfale
v Rimu. V petek predpopoldne okrog
10. ure je odšel nesrečni poslanec s
14 letno hčerko Lidijo v mesto naku-
povat razne potrebščine. Nekaj ko-
rakov od vile je počakal na tramvaj,
ki je kmalu prišel. Poslanec je vstopil
in sedel s hčerko blizu vhoda tako,
da je kazal vrtom hrbet. Pri nasled-
njem postajališču je skočil na zadnji
del tramvajskega voza neki človek,
visok, vitek, močan, zelo slabo oble-
čen. Pristopil je k vratom, pogledal
nekoliko okrog, potegnil iz žepa re-
volver in nenadoma trikrat zaporedno
ustrelil na poslanca Casalinija, ki
mu je kazal hrbet. Ko je minul prvi
hip presenečenja, sta neki delavec in
neki orožniški maršal skočila na na-
padalca, ki je držal še vedno revol-
ver v rokah. Ker je streljal tudi proti
njima, sta ga za trenutek izpustila.
Atentator je pa porabil ta hip, ter sko-
čil iz tramvaja. Padel je sicer neko-

liko, a se hitro pobral in začel bežati.
Delavec, maršal in neki fašist so ga
zasledovali, pri čemer je padlo še več
streliv. Končno ga je ustavil neki fi-
nančni stražnik, ki je naperil proti
njemu svojo puško. Brez posebnega
odpora se je pustil aretirati.

Žaloigra v tramvajskem vozu.

Med tem se je odigrala v notranjo-
sti tramvajskega voza pretresljiva
žaloigra. Poslanec Casalini je bil za-
det od dveh krogel in sicer v tilnik in
v sence. Krvaveč iz obeh ran se je
zgrudil na naslonjalo sedeža. Sopot-
niki so mu priskočili na pomoč in mu
skušali ustaviti kri z žepnimi robci.
Uboga hčerka se je oklenila nesreč-
nega očeta, ga klicala z najsladkejši-
mi imeni in ga poljubljala po licih, to-
da oče ni dal odgovora. Padel je bil
v nezavest in slišalo se je samo rahlo
hropeče dihanje. Prestrašena deklica
je skušala s pomočjo sopotnikov čim
udobnejše položiti očeta na sedež.
Med tem je tramvaj z veliko brzino
odhitel dalje, dokler ni srečal avto-
mobila, na katerega so položili težko
ranjenega poslanca in ga odpeljali v
bolnišnico. Tam so zdravniki ugoto-
vili, da je obtičala ena krogla v mož-
ganih. Hoteli so jo s hitro operacijo
odstraniti. Med tem ko so se priprav-
ljali, je pa nesrečni ranjenec ob 11 uri
in pol izdihnil.

Družina ob rakvi.

Kmalu ko je poslanec Casalini za-
tisnil oči, je prihitela v bolnišnico nje-
gova žena s štirimi hčerkami. Naj-
starejša Lidija, ki ga je spremljala, je
imela še okrvavljeno vso obleko.
Obup in groza sta jim odsevala iz
oči, ko so povpraševale po svojem
dragem. Poskušali so jih pregovoriti,
da bi ne obiskale takoj mrtvega tru-
pla, toda vstrajale so na svoji zahtevi.
Prihitele so usmiljene sestre in
spremljale ženo in hčerke v sobo,
kjer je med svečami in cvetjem ležal
na mrtvaškem odru umorjeni posla-
nec. Silen, krčevit jok je pretresel
mater in zapuščene sirote. Tudi se-
stre in maloštevilni navzoči se niso
mogli ubraniti solz. Bil je pretresljiv
prizor.

Poslanec Casalini.

Poslanec Casalini se je rodil l. 1883
v Forli. Bil je pravzaprav samouk in
ni dovršil rednih študijev. Zelo se je
bavil z organizatoričnim delom. Spo-
četka je bil republikanec; postal je ob-
činski svetnik in pozneje deželni po-
slanec. Do leta 1916 je urejeval re-
publikansko glasilo »Pensiero Ro-
magnolo«, pozneje pa dnevnik »L'I-
niziativa«. Končno je bil pred štirimi
leti izgnan iz republikanske stranke,
ker je preveč simpatiziral s fašistov-
skim gibanjem. Sedaj je bil generalni
podtajnik fašistovskih sindikatov. Ži-
vel je razmeroma skromno in se je
njegovo ime le malokrat čulo v jav-
nosti.

Morilec.

Morilec se imenuje Ivan Corvi, ro-
jen leta 1896 v Teglio, pokrajina Son-
drio. Pred 14timi meseci ga je sprejel
gostilničar Pozzi, v čegar vili je sta-
noval poslanec Casalini v službo kot
čuvar. Takrat je Pozzi zidal ome-
njeno vilo. Ko je bilo v maju delo do-
vršeno, je stopil kot čuvaj v službo

k nekemu Ceccarelliju, ki je gradil v bližini vile Pozzi drugo vilo. Ta Ceccarelli je izjavil, da je bil Corvi zelo udan pijači ter se je mnogokrat nesramno opil. Poznal je dobro družino poslanca Casalinija in je večkrat prišel v njegovo stanovanje, kjer je izvršil kako malo opravilo, za kar je bil dobro nagrajen. Pred kratkim je bil odslovljen iz službe. Od tedaj ga ni bilo videti pogosto v okolici Casalinijevega stanovanja. Zadnji torek je bil zadnjikrat pri Casaliniju. Obnašal se je zelo neolikano in je bil očividno pijan. Rekel je tudi Casalinijevi gospi: »Boste videla, da bom v kratkem izvršil zločin. Ubil bom Pozzijevo ženo in njenega sina, ker mi nočejo dati psa.« Gospa je bila presenečena od te izjave, toda ji ni pripisovala posebne važnosti, ker Corvija ni smatrala za resnega; potolažila ga je in potem je mirno odšel.

Posledice.

Bati se je bilo, da bo umor poslanca Casalinija še bolj razpalil že itak razgrete strankarske strasti. Nevarnost je pretila, da bodo fašisti, ki so bili vsled Matteottijevega umora potisnjeni v defenzivo, porabili umor svojega tovariša za ponovno in nasilno strahovanje svojih političnih nasprotnikov. Skoro bi rekli proti pričakovanju, se pa ta bojazen do danes ni vdejavila. Vodstvo fašistovske stranke z Mussolinijem na čelu je ohranilo hladno kri in je odločno pozvalo svoje somišljenike, naj ostanejo mirni in naj opuste vsa kaznjiva nasilja. Poziv je imel uspeh. Če izvzamemo par lažjih slučajev, ni umor povzročil nikakih hujših izgrediv in nemirov. Brezdvomno je k temu pripomoglo tudi dejstvo, da Corvi ni bil izrazit pristaš nobene stranke, da se za politiko ni brigal in ni imel nobenega tovariša, temveč je umor izvršil na lastno pest. Tudi okolščina, da je bil udan pijači, je uplivala zelo pomirjevalno.

Pogreb žrtve se bo vršil danes v Rimu.

Položaj naših koroških rojakov.

Ker je položaj koroških Slovencev, ki živijo v Nemški Avstriji, v marsičem sličen našemu in ker je med nami marsikdo, ki se je boril za osvoboditve naših koroških bratov, bo gotovo naše bravce zanimalo, kako se jim godi pod tujo vladno. Prinašamo zato po glasilu koroških Slovencev »Koroškem Slovincu«, ki se tiska na Dunaju, kratko sliko o položaju.

»Koroški Slovenec« piše:

Minula bodo kmalu že štiri leta, odkar se je vršil plebiscit na Koroškem in so nemški voditelji v deželi dali

nam Slovincem slovesna zagotovila, kako hočejo varovati našo jezikovno in narodno posebnost ter skrbeti za naš duševni in gospodarski procvit: obljubili so nam izpolnjevati mirovno pogodbo v kolikor se nanaša na varstvo manjšin, torej vse najboljše, kar bi mogli pričakovati od dobrega sosedu.

Komaj pa je minul plebiscit, že so bile pozabljene vse obljube. Namesto obljub in zajamčenih pravic je zavlada trda roka sile po slovenskem Korotanu po geslu: »Und folgst du nicht willig, so brauch' ich Gewalt!« Ni pomagalo nič, da smo Slovenci priznali s plebiscitom ustvarjena dejstva in se podvrgli vsem dolžnostim nasproti deželi in državi, kateri pripadamo. S pomočjo »Heimattiensta« (neka narodna milica op. ur.) so se vrgli na iskanje in preganjanje veleizdajnikov — in iredentistov. h katerim prištevajo koroške oblasti vsake-

ga Slovenca, ki ni zatajil svojega materinega jezika. Slučaj sodnijskega preganjanja g. Antona Gastlna radi veleizdajniških letakov je dovolj značilen. Po skoraj poldrugoletnem zavlavljanju obtožbe in zasliševanju mnogotarih prič je bil g. Gastl kljub gorostasnemu izpričevanju in nedokazanim obdolžitvam s strani policista Spitzerja in njegovega pomočnika Kreinerja pri drugi porotni obravnavi — oproščen, ker kljub vsestranskemu obravnavanju ni bilo mogoče najti nič kaznjivega. Takih slučajev bi se dalo zbrati prav lepo število. O naših pravicah, ki jih uživamo kot »enakopravni« sodeželani, nam najboljše priča trnjeva pot slovenskih šol v St. Rupertu, St. Jakobu in v Selah, pa tudi sleherni slovenski otrok, ki obiskuje utrakvistično (dvojezično) šolo na Koroškem, bo lahko pričal, kako se varuje naša jezikovna in narodna posebnost v teh šolah.

DNEVNE VESTI.

Važno za davkoplačevalce.

Davkoplačevalci, ki se čutijo prizadeti radi zaostalih davkov in sicer radi:

1. hišnonajemninskega davka,
2. davka na vojne dobičke,
3. osebnodohodninskega davka in
4. obrtnega davka

naj se zgledajo v tajništvu Kmetско - delavske zveze, Via Mameli št. 5 v četrti, petek in soboto od 8—1 ure popoldne. Skupine Kmetско - delavske zveze naj pošljejo svojega zastopnika.

Tajništvo Kmetско - delavske zveze v Gorici.

Kaj poroča posl. dr. Besednjak?

Jetniškim čuvajem. Jetniške straže, ki so prosile posl. Besednjaka za posredovanje v Rimu, obveščamo, da je njihova zadeva vsaj deloma ugodno rešena. Ministrstvo je dalo višjemu sodišču v Trstu ukaz, naj izplača odpuščenim stražam dve tretjini pokojnine. Treba bo še posredovati, da se njihova pokojnina končno uredi in da se plačajo vsi zastanki.

Idrijskim rudarjem! Uslužbenci idrijskega rudokopa so se obrnili na našega poslanca, naj posreduje v Rimu pri vladi, da se izplača pokojnina vpokojenim rudarjem in da se končno asimilirajo vsi uslužbenci rudokopa z onimi iz ostalega kraljestva.

Dr. Besednjak je posredoval pri vladi z uspehom in je podrobno informiral o vsem rudarje. — V dopolnilo dajemo rudarjem na znanje še sledeče obvestilo, ki ga je ravnokar prejel posl. Besednjak iz Rima:

Prihodnji uradni list ministrstva za narodno gospodarstvo bo priobčil natančne podatke o izvršeni gospodarski in pravni asimilaciji prizadetega osebja idrijskega rudokopa. Vsi uslužbenci bodo z asimilacijo zboljšali svoj položaj. Le šest jih je, ki ne

bodo občutili takoj gospodarske koristi, ker so vlekli previsoke predjume, ki jih bodo morali sedaj vračati v obrokih.

Vsak posameznik bo prejel posebno uradno obvestilo.

G. Kraus Andrej, naj se oglasi v tajništvu Pol. društvo »Edinosti« v Gorici, Via Mamelli 5.

Za poštne uslužbence. Na posredovanje posl. Besednjaka je poštno ministrstvo pozvalo najvišji računski dvor v Rimu, naj čimprej uredi vprašanje zastankov, ki jih pričakujejo poštne uslužbenice za čas od 1. julija 1920 do 1. decembra 1923 v smislu ekonomične asimilacije.

Nešteto odpuščenih poštne uslužbenice se je pritožilo na ministrstvo. Poštno ministrstvo je odgovorilo, da so se izvršile vse odpušitve premišljeno in da naj zato uslužbenice ne pričakujejo zopetnega vsprejema v službo.

Za po toči poškodovane.

Posl. Besednjak je vložil interpelacijo na notranje ministrstvo in na ministrstvo narodnega gospodarstva, da izve kaj je, oziroma misli vlada ukreniti v prid prebivalstvu Spodnje Idrije in okolice, Nemškega Ruta in okolice, kjer je toča pobila ves letni pridelek.

Enako interpelacijo je posl. Besednjak vložil v prid prebivalstvu goriške podprefektore.

Svoboda tiska.

Zaplemba zadnje »Goriške Straže« je vzbudila občo pozornost. Naše in vse italijansko časopisje je obširno poročalo o novovpeljanem načinu konfisciranja. Doktor Mario Nordio, predsednik časnikarjev Julijske Krajine iz Trsta, ki se je ta dan mudil v Gorici, je posredoval pri podprefektu

radi prepogostih zaplemb goriškega časopisja ter zahteval več svobode. Njegov ugovor pa ni imel uspeha. Odličnemu časnikarju smo za njegov korak vseeno hvaležni!

Popravek.

Zlobni tiskarski škrat nam je v predzadnji številki z vso nagajivostjo posegel v podlistek. Odstavek »Od vikarja do kanonika«, ki je tvoril konec podlistka v omenjeni številki, se je vtihotapil v list veliko prezgodaj in ga zaenkrat črtajte. Podlistek se pravilno nadaljuje s poglavjem »Runje ali črne koze«, ki ga pričenjamo priobčevati danes. Toliko v pojasnilo.

Novi senatorji.

V kratkem bo imenovanih več novih senatorjev. Kakor se čuje, bosta med novoimenovanimi senatorji kraljevine tudi slavna operna komponista Mascagni in Puccini ter italijanski poslanik v Beogradu, general Bođrero.

Vinski davek odpravljen.

Zadnji ministerski svet je sklenil, da se odpravi s 15. septembrom vinski davek, ki je bil pred kratkim znižan od 20 lir na 15 lir.

Istotako se je znižal tudi prometni davek na vino od 1 odstotka na 1/2 odstotka, kar velja tudi za mošt in grozdje.

Prometna pristojbina se ne bo pobirala več pri vsakem prodajnem činu, temveč samo enkrat in sicer istočasno z užitnino.

Ministerski svet je tudi sklenil, da se zniža občinska užitnina od vina.

Naši vojaki pišejo...

Prijatelj lista nam je postal sledeče znanilno pismo, ki ga je prejel od naših fantov - vojakov: Tukaj ni slabo za nas, samo v nedeljo imamo dolgi čas. Ko v nedeljo jutraj vstanemo, škrtaco v roke vzamemo, kasarno frigate začnemo. Doma, ko v nedeljo jutraj vstali smo, v prazno obleko se oblekli smo. Ko ubiti zvon zazvonil je, mi pri cerkvi zbrani smo bili že; ko v tem mestu k maši zazvonil, v našem srcu žalost naredi in na dom spomin zbudi. — Pozdrave vsem domačinom in zavedni »Goriški Straži«! Bajc Karol, Črni goj Stanko, Batagelj Anton, Križaj Pavel.

Kvaternica na mirenskem gradu.

Romarska cerkev Žalostne Matere Božje na Gradu je privabila vsako leto tisoče romarjev. Zato se bo tudi letos obhajala kvaternica, v nedeljo dne 21. septembra prav slovesno. Na predvečer ob 7. uri bodo litanije s sv. blagoslovom. V nedeljo bo prva božja služba ob 6. uri, druga pa ob 10. uri. In sicer levitirana peta sv. maša s pridigo v porušeni cerkvi, ako bo lepo vreme. Popoldne ob 3. uri pa bo do pete litanije s sv. blagoslovom. Ravnokar se zida nova cerkev, ki bo

Cerovščkov gospod Življenje Valentina Staniča

(Spisal: Joža Lovrenčič)

(Dalje.)

XI.

Runje ali črne koze.

Lepega pomladnega dne, ko je sedel gospod za mizo in prestavljal iz Beckerjeve Mildhaimske pesmarice pesmi na slovenski jezik, kot jih je že prej tudi na Banjščicah, je vstopila v župnišče Martinovka in prašala po gospodu. Gospod jo je slišal in je kar stopil iz izbe v vežo.

»No, Martinovka, kaj pa bo novega?«

»Bolezen, gospod. Joj, joj, še umrl mi bo otrok, tak je!«

»Pa vendar ne! Kaj mu pa je?«

»Ves živ je, ves v runjah, kar gnoji se!«

»Huda stvar, mati, je to. huda! Bomo videli, če se bo dalo kaj pomagati.«

In se je gospod napravil in odšel k Martinovim. Pogledal je fantka, 12letnega Tončka, in je videl, da je res ves živ.

»Hudo,« je rekel gospod, »morate paziti in skrbeti, da ne pridejo ne vaši ne drugi otroci k Tončku. Runje so močno nalezljive! Njemu samemu bo težko kaj pomagati sedaj. Pa poskusite vseeno! Mažite ga z vodo, stisnjeno iz bezgovega cveta, potem pa z brezovim sokom in še z brinjevim oljem! Včasih to pomaga. Križ bo, križ z runjami, da nisem na to mislil! No, pa bomo skušali bolezen omejiti!« je sklenil in Martinovka in Martin in še par gostov, ki so bili v gostilni, so zaupno pogledali v gospoda.

»Bog daj!« so rekli vsi.

Gospod pa je zaprosil vinski kozarec in majhno žličko in ko mu je Martinovka oboje dala, je stopil, ne da bi kaj rekel, k bolnemu Tončku v sobo. Mati je stopila za njim, Martin in drugi so pa ugibali, kaj bo gospod napravil.

»Na vse se razume gospod, a da bi runje pregal, skoraj ne morem verjeti,« je menil Martin.

»Težko bo, težko,« so mu pritrjevali možaki in vedeli povedati, kako je že v Avčah ta in oni za runjami umrl, kako v Kanalu in še tu in tam po bližnjih vaseh ob cesti.

»Saj smo videli doma pred šestimi leti, koliko jih je šlo pod drn radi te bolezni. Kdor je bil rahel in slabe krvi, je šel, drugim je pa pustila svoje znamenje, da se jih bo vedela ogniti, ko spet pride,« je v šalo zavil bridko resnico Raholin in nagnil šilo žganega.

»Redkim prizanese, pravijo, ko začne zares divjati. Veste, vojska, kuga in lakota so sestre, koder gre prva, prideta z njo ali za njo tudi drugi dve,« je modroval Klenjak in še ugovoril: »Vojsko smo prestali, na kugo in lakoto moramo pa še biti pripravljene!«

Kalabut je bil pa hud. »Kaj bi samo boleznini in hude čase čakali in govorili o njih, še kadar pridejo, pridejo prezgodaj in se jih otre samo! Če govoriš o volku, res pride. Zato molčimo o kugi in lakoti in govorimo rajši o zdravju in polju, kako kaže!«

»Kako kaže, slabo kaže, saj morate vedeti! Kako bo dobro kazalo, če je bil april suh kakor zlepa ne in polovico maja imamo in tudi še ni bilo poštenega dežja!« je ustregel Strgar Kalabutovi želji.

(Dalje pride.)

v zadnjih 300 letih že četrta cerkev na Gradu. Pri novi cerkvi bo treba zgraditi »sv. štenge« ali stopnice, romarsko hišo za duhovne vaje in za prenočišča, dva nova oltarja, sv. Jožefa in sv. Ane, potem oskrbeti močnejše zvonove v obeh zvonikih in večje orgle. Zato se družba misijonarjev na Gradu priporoča vernim romarjem, da bi mogla pripraviti Žalostni Materi Božji primerno svetišče, romarjem pa obilo duhovnega veselja na toliko priljubljeni božji poti pri »sv. štengah«.

Slovenskim staršem!

Bliža se čas, ko popeljeta vaše malčke, fantiče in deklice, k šoloobveznemu vpisovanju.

Starši, ko vpišete svojce v šole ne dovolite pačiti vaših pristnih imen! Ime, ki ste ga podedovali od svojih dedov, je za vas častno in zahteva tudi vaš ponos, da ga ohranite nepopačenega. Še večje važnosti je pa pravilno pisanje imena za vaše gospodarsko življenje. Prigodi se lahko, da boste vsled popačenega imena imeli pri raznih oblastvih in zavodih mnogo neprilik ter da boste vtrpeli občutno škodo. Zato pazite!

Iz Genove v Buon Aires v 13 1/2 dnevih.

Agencija Lloyd Sabaudu v Gorici javlja, da pojde dne 6. novembra izvanredni transport iz Genove v La Platu mimo Rio Janiero in Santos ter dospe v Buon Aires 20. nov. t. l. Prevoz se bo izvršil z brzoparnikom »Conte Rosso«. Udobnost v vseh treh razredih je izredna. Na parobrodu so zdravniki, bolnica in duhovnik. Nadalnje informacije daje zastopnik F. Rosich, Gorica. Via Contavale 4.

Odprto pismo.

Veleučeni gospod

Roberto Nicolotti

podprefekt

v Gorici.

V zadnjem času me zasledujejo kraljevi orožniki na deželi, kar se ne more goditi brez Vašega naloga. Iskali so me v Sv. Križu, pa so ondodnemu župniku prebrskali vse knjige, poizvedovali so po meni v Štomazu in so me v župnišču iskali celo na napi. Zadnje dni so me iskali na duhovskih dekanijskih konferencah.

Gospod podprefekt! Zdi se mi velika potača časa, da me iščete tam, kjer me ni, mesto da me iščete tam, kjer sem in stanujem. Čemu me iščete daleč okrog po deželi, ko pa dobro veste, da stanujem le par sto metrov od Vas? Vi in Vaši špiceljni poznate vse moje korake, saj je moje delovanje prozorno ko beli dan in nimam nikakih tajnosti! Čemu torej tisto donkišotsko rokomavljanje po deželi?

Ker je očitno, da poznate tako malo postavbe kakor še nobeden Vaš prednik, si dovoljujem Vas opozoriti na zakonske določbe, ki urejajo vprašanje hišnih preiskav. Po zakonu imajo orožniki pravico vršiti hišne preiskave samo na podlagi pismenega naloga sodnije. Nikdar pa nimate pravice odrežati preiskave v hiši miroljubnih državljanov, o katerih z vso gotovostjo veste, da nimajo v stanovanju ne kanonov ne strojnih pušk ne drugega orožja.

Prav tako se mi zdi umestno, da Vam napišem v pouk par besed o dekanijskih konferencah, ker je tudi očitno, da teh ne poznate, ko iščete na njih mene.

Kaj je dekanijska konferenca?

Dekanijska konferenca je sestanek duhovnikov ene dekanije. Te konference se vršijo po predpisih škofijstva v gotovem času. Na konferencah, ki jim predseduje dekan, se obravnavajo naloge iz dušnega pastirstva po navodilih škofijstev. To se ne godi samo po škofijah v naših novih pokrajinah, ampak po vseh škofijah na Francoskem, na Nemškem, na Angleškem, na Kitajskem, na Fin-

skem, na Estonskem in tudi po mnogih škofijah naše države, razen v onih, kjer je cerkveno življenje in sploh kultura na zelo nizki stopnji. Na te konference so vabljeni duhovniki iz dekanata in je torej nemogoče, da bi me ondi našli, ker ne spadam v nobeno dekanijo goriške nadškofije.

V upanju, da boste vzeli te moje besede za dobro, Vas, veleučeni gospod komendant, vdano pozdravljam

Šček Virgilij

bivši drž. poslanec.

Mestne novice.

* **Poroča.** Zadnji četrtek se je poročil g. Avgust Kozman, vodja Ljudske posojilnice v Gorici, z gđ. Irmo Žagarjevo iz Žage pri Bovecu. Bilo srečno!

* **Smrtna kosa.** Umrla je v Gorici v visoki starosti gospa Josipina Gabršček, mati Andreja in dr. Franca Gabrščka. Naj počiva v miru!

Vsi tisti mladeniči, ki želijo pristopiti k mandolinističnemu krožku, malo še čas, da se vpišejo.

Vpisuje se v pondeljek, torek, četrtek in petek od 17.30 do 19.30. Via S. Giovanni št. 7. dvor.

Odbor.

Cene na goriškem trgu

dne 15. septembra 1924.

Fižol v stročju 40 do 70 vin. kg; grozdje 70 vin. do 1 L kg; breskve 90 vin. do 2.50 L kg; fige 50 do 50 vin. kg; hruške 40 vin. do 1.10 L kg; jabolka 50 do 70 vin. kg; paradiž-

Kaj je novega na deželi?

Podgora.

Naš komisar Marinič je izdal, oziroma podpisal italijansko brošuro, kjer nam našteva vse dobrrote, ki bodo nas osrečile, ko se priklopi naša občina k Gorici. Med drugim pravi v tej brošuri tudi, da imajo naši obrtniki letno 40.000 lir več v svojih žepih, če smo ločeni od mesta. To je vse naše obrtnike močno razburilo in pravijo, da bi bili voljni plačati ta znesek občini, če bi ga bila uvedla. Zadeva je važna in ji moramo zato posvetiti malo več pozornosti. Nastane vprašanje: kdo ima prav? Gotovo jih je mnogo, ki mislijo, da je dobiček naših obrtnikov neizmeren. Če pa porazdelimo 40.000 lir na 50 naših obrtnikov pridemo do zaključka, da dobi vsak le 800 lir letno. To bi bilo tedaj toliko, kolikor zasluži naš delavec v šestih ali osmih tednih. So pa pri tem tudi izjeme, kajti niso vsi naši obrtniki deležni enakega dobička. So med njimi tudi taki krčmarji n. pr., ki ne iztočijo včasih ves dan toliko, kolikor zgori zvečer petroleja v njih svetilkah. Taki »osti« pač niso deležni nikakih dobičkov in se jim ne more tedaj prav nič očitati. Naj bo že kakorkoli, mi zastopamo vedno stališče, da je v tem oziru le samopomoč ljudstvu v korist, naj spadamo potem že k vaški ali mestni občini. V združništvu je naša največja pomoč. Zato priporočamo ustanovitev konsumov in osmih ali zadružnih gostiln v vseh delih naše občine. Potem bodo tudi naši trgovci prodajali boljše in cenejše blago ter bomo v naših podgorskih gostilnah lahko pili za isti denar kot sedaj vino, ki bo vredno tega imena. Združite se torej kmetje in delavci ter ustanovite si stalne osmice ali zadružne gostilne, kjer naj se toči v prvi vrsti vino pridelano v naših vinogradih, v konsumnih društvih pa naj naše delovno ljudstvo samo sodeluje pri nakupu in razprodaji vseh življenskih potrebščin. Od goriške občine ne pričakujemo zboljšanja našega položaja prav v nobenem

nik 10 do 20 vin. kg; krompir 30 do 40 vin. kg; češplje 1.60 L kg.

Darovi.

Za »Slovensko šrotišče«: P. n. g. Karolina Leban, učiteljica, v počastitev blagopokojne Gabrijele Gorjup 20 L; namesto venca na grob pok. g. Ulaga Franca, člana nadzorniške zadruge v Kanalu daruje ista 50 Lir, gospa dr. Serjunova, ker se ni mogla udeležiti pogreba g. Gabrijele Gorjup 20 Lir. N. N. 10 L. Bog poplačaj!

Za »Alojzjevišče«: Trije gg. iz Škrbine darovali L 10. — Srčna hvala!

Za »Slovensko šrotišče«: P. n. Anton Breščak 50 L, ker se vsled odsotnosti ni mogel udeležiti pogreba pokojne gospe Gabršček. Okrajna posojilnica v Kanalu mesto venca na grob pok. Franca Ulaga 50 L. — Bog plačaj in obudi mnogo dobrotnikov!

Listnica uredništva.

N. R. Modrej pri Sv. Luciji: Poslanca dr. Besednjaka pred koncem meseca ne bo v Gorici. Če imate kako nujno zadevo, pišite na njegov naslov na tajništvo »Edinosti« Via Mameli 5.

Valuta.

Dne 13. septembra si dobil:

za 100 franc. frankov	122 Lir
za 100 belg. frankov	113.50 do 114.— Lir
za 100 švic. frankov	429.— do 431.— Lir
za 100 češ.-slov. kron	68.25 do 68.75 Lir
za 100 dinarjev	30.30 do 30.60 Lir
za 1 šterling	101.80 do 102.— Lir
za 1 dolar	22.76 do 22.85 Lir
za 1 zlato marko	5.45 do 5.55 Lir
za 100 avst. kron	3.2 do 3.3 cent.

Beneške obligacije.

Dne 13. sept.: Srednji kurs L. 83.40, v Trstu 83.40, v Milanu 83.50, v Rimu 83.25 L.

napis naj se pošljejo na naslov: Ivan Kovačič, župnik, Podmelec. P. Piedimelze, Friuli.

Srpenica.

Naše društvo »Stol« je hotelo prirediti včeraj 14. t. m. večje društveno slavlje. Imelo je že tozadevno dovoljenje. Predpoldne, ko je bilo že vse pripravljeno, se pa pripelje v vas občinski komisar iz Kobarida in naroči prirediteljem, da naj vsled umora posl. Casalinija opuste prireditev, ker so tudi drugod v državi ukinjene vse slične svečanosti. V slučaju, da bi tej zahtevi ne vstregli, ne prevzame odgovornosti, če pridejo fašisti. Ker so se komisarju pridružili tudi karabinerji, je društvo res odpovedalo veselico. Najbrže se bo vršila prihodnjo nedeljo dne 21. t. m.

Velike Žabljice.

(Nepredvidnost ali nesreča.)

V četrtek 4. t. m. predpoldne je dirjal skozi vas hlapec konjskega kupca Romana Paljka iz Lokavca s trovpreženim vozom, ob katerem so bili razen sprednjih treh konj še štiri je prosto privezani. Eden poslednjih je brcnil po cesti idočega mizarskega vajenca s tako silo v glavo, da je obležal ves v krvi v obcestnem jarku. Zadal mu je kake 3 cm dolgo in precej globoko rano in še druge poškodbe ki jih je povzročil padec. Nitj kriki fanta niti vrisč ljudi nista mogla zainteresirati voznika, da bi vstavil, temveč je oddirjal z isto hitrostjo dalje. Vajenca so pa takoj odpeljali k okrajnemu zdravniku.

Podsabotin.

V soboto smo položili temeljni kamen za našo vikarijsko cerkev Sv. Miklavža. Obnovitveno delo se je že pričelo in prav dobro napreduje. Podružno cerkev v Podsenci imamo že popravljeno, tako da bo naša mala duhovnija imela kmalu dve cerkvi. Za hitro zgraditev obeh cerkva si je stekel mnogo zaslug skrbni in vestni inž. Adami, ki vodi v Kojskem obnovitvena dela za vsa Brda.

Iz Kojskega.

Dne 3. t. m. je umrla obče spoštovana in priljubljena gospa Terezija Marinič, stara 80 let. To je potrdilo mnogoštevilno občinstvo, ki se je udeležilo pogreba. — Izreka se pristrčna zahvala g. dekanu Francu Mariniču, monsignoru Ludoviku Kumariju, bližnjim in daljnim sorodnikom ter vsem drugim znancem. Iskrena hvala domači godbi in vsem darovalcem vencev. Pokojnici svetila večna luč!

Grahovo ob Bači.

Gospod orožniški maršal nas je zapustil. S tem je višja varnostna oblast pokazala, da naše ljudi veliko bolje razume kot njeni krajevni zastopniki. Tu se prav lepo zahvaljujemo za pomoč v tej neprimerni zadevi predvsem tebi, draga »Goriška Straža«, tajništvu Kmetско - delavske zveze in pa poslancu g. Besednjaku, ki smo ga izvolili kljub sitnostim gospoda maršala in ga bomo še volili, če nam Bog da zdravje in pravo pamet. Prepričali smo se, da vztrajno, pošteno in odločno delo vendarle nekaj zaleže. Žal nam je, da so pri stvari trpele najmiroljubnejše in najuglednejše osebe naše vasi, ki niso imele z uredništvom »Goriške Straže« nikake zveze. Zato so bile vse nakane gotovih sovaščanov proti njim ne le neupravičene, ampak tudi brezpredmetne. Z dotičnimi junaki, ki jim bije pod črno fašistovsko srajco rdeče komunistično srce, bo že še obračunala »Goriška Straža«, ki vendarle tako ne laže, kot pravi naš gospod občinski tajnik.

Grahovski poštni urad se je pomaknil iz središča na vrh vasi.

Rihemberk.

V nedeljo, dne 21. t. m. priredi naše krščansko soc. iz. društvo v prostorih »Posojilnice« večjo društveno prireditev. Začetek ob 3 uri popoldne. Na vsporedu je petje in Krekova igra »Turški križ«. Po igri prosta zabava s srečolovom, šaljivo pošto itd. Ker je ta dan bendimska kvaternica, ki že po starodavnem običaju privabi mnogo ljudi v našo prijazno občino, upamo, da bodo tudi prireditev posetili vsi okoličani polnoštevilno!

Podmelec.

(Spominska plošča vlč. g. Ivanu Kokošarju, župniku - skladatelju.)

Na željo nekaterih gg. sobratov duhovnikov je pripravil podpisani vse, česar je treba, da se lahko določno dogovorimo o spominski plošči, ki naj bi se čim poprej vzdila nad grob pok. vlč. g. Ivana Kokošarja. Napis na plošči bi se glasil:

Ivan Kokošar,
skladatelj.

Rojen v Hudajužni 13. aprila 1860.
Umrl na Grahovem 16. maja 1923.

»Dragocen rubin v zlatem okovu je ubrana glasba...
Smaragd v zlatem prstanu je pevski zbor...«

Sir. 7.—8.

Plošča bi stala s prevozom in vsem delom skupaj okrog Lit. 300.—. Bila bi iz sivega marmorja, velikost 70 cm X 50 cm, z napisom v zlatih črkah. — Kadar se nabere dovolj prispevkov, naroči podpisani kamnoseku, naj delo izvrši. Seznam prispevkov in imena onih, ki bodo kaj dali, se priobčijo nazadnje v »Gor. Straži« ali pa v »Zborniku«, prav tako tudi končni račun s preostankom, oziroma primanjkljajem. — Vsi prispevki in morebitni nasveti glede na ploščo ali

Zahvala.

Globoko potrti vsled nepozabne in nenadomestljive izgube našega ljubljene-
nega sina oziroma brata

Ignacija Podberščka,

se iskreno zahvaljujemo čast. g. duhovniku, vsem prijateljem in znancem,
posebno fantom in dekletom iz Morskega in Kanala, za polnoštevilno sprem-
stvo blagega pokojnika na zadnji poti k večnemu počitku. — Bog vsem
skupaj stotero povrni! Tebi Nace pa rahla Ti bodi domača zemljica:

Kanal, dne 9. septembra 1924.

Žaluječe družine:

Podberšček, Pelicon in Českelj

Brje.

Bralno in pevsko društvo iz Brji se najsrčneje zahvaljuje vsem gg. trgovcem iz Gorice in Ajdovščine za darove darovane za srečkanje pri veselici dne 31. avg. Vsem: Bog plačaj! Dalje se zahvaljuje g. konservatoristu Jugu za blagohotno sodelovanje in g. Severju za spremljanje na harmoniju pevskega zboru iz Šmarij in tamb. zboru iz Sela ter sploh vsem, ki so pripomogli, da je prireditev tako lepo uspela.

Podbrdo.

Meja med Italijo in Jugoslavijo na Petrovem brdu je bila prejšnji teden določena. Pred zasedbo je mejila Primorsko in Kranjsko razvodna črta. Po zasedbi je celo Sorica prišla pod Italijo. Kasneje je bila Sorica izpraznjena in meja je bila pomaknjena proti zapadu, a vendar ne do razvodne črte. Ostalo je še šest sorških hiš pod Italijo, ki so čakale, kam bodo pripadle, ko se meja definitivno določi. Upanje, da bo šla meja po razvodni črti, se ni izpolnilo. Veleposelnik Pohman, ki ima veliko sveta v Jugoslaviji, je pripadel k Italiji. Mejo so namreč ravno tam začrtali precej preč od razvodne črte ozir. bivše primorsko - kranjske meje. Pripadla pa sta posestnika Plašajtar in Rovtar k Jugoslaviji, ker se meja privije zapadno od Plašajtarja na razvodno črto in se potem vpenja na Porezen. Od šestorice sorških hiš so prišle tri pod Italijo in tri pod Jugoslavijo. V četrtek dne 4. septembra sta obe komisiji — italijanska in jugoslovanska postavile mejnike. Takoj je vse blago onih treh bivših Italijanov, a sedanjih Jugoslovancev, ki bi ga hoteli k nam prinesiti, pripeljati ali prignati, zapadlo carini. Imamo torej mejo!

IZURJEN KROJAŠKI POMOČNIK išče službe pri kakšnem kroj. mojstru v mestu ali na deželi. Naslov pove uprava.

Zdravnik

dr. RADO SFILIGOJ

se je preselil

na Travniki št. 5, I.

(nasproti lekarne).

POZOR! Pri Jos. Sborsil v Gorici, via Ascoli št. 18 pritličje, se dobi velika izbira kurjega in gosjega perja za postelje in podzglavnike po najnižjih konkurenčnih cenah. **POZOR NA ŠTEV. 18.**

Naš zobozdravnik

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila

v GORICI - na Travniku 20.

STROJNO ključavničarstvo zelo dobro vpeljano se po ceni proda v večjem mestu v Jugoslaviji. Naslov pri upravi »G. Str.«.

RADIOLOGIČNI ZAVOD
zdravnikov

doktorja I. Baderja

in

doktorja I. Smerchinicha

(Semiška ulica 24

Tel. 1 — 17.)

zopet ordinira ob delav-
nikih od 8 — 12.

Ob pondeljkih, sredah in
petkih od 3. - 6. popoldne

Objava *)

Stavbene zadruge Miren-Sovodnje
v likvidaciji.

Goriško dvorno sodišče je odredilo s sklepom z dne 10. t. m., ki ga priobčujemo spodaj, vpis likvidacijskega odbora pod vodstvom Dr. Leopolda Bobiča.

Kakor je bilo že napovedano, je morala zmagati krepka večina sedmih nad nasilno manjšino V. Batičiča, P. Ursiča, I. Beltrama in I. Ferlata, ki so bili vrh vsega izključeni kot škodljivci zadruge.

S tem bi bila križeva pot, na katero je spravil zadrugo A. Ferlat, končana in likvidacijski posli, ki so se morali radi Ferlatovega škodljivega nastopa dne 24. julija t. l. ustaviti, se bodo žilavo nadaljevali.

Nepopisna blamaža, ki so jo doživeli A. Ferlat in njegovi tovariši, jim ne bo pustila mirovati in skušali bodo še sitnariti, ali naj si zapomnijo dobro: Vsa škoda in vsi stroški, ki so jih povzročili in jih še povzročijo zadrugi, jim bodo do zadnje stotinke obračunjeni pri končni likvidaciji njih deležev!

Če je kdo imel z A. Ferlatom v zadnjem času kako opravilo v zadevah podpisane zadruge, naj to javi pisмено ali osebno v uradnem prostoru v hiši g. Evgenije Marusič v Mirnu št. 115.

Odslej dalje se bodo sprejemale stranke ob torkih in petkih od 8—10 ure na uradnem mestu.

Miren, dne 12. septembra 1924.

Za »Stavbeno zadrugo Miren so-
vodnje v likvidaciji«

Dr. Leopold Bobič
likvidator.

Vpis.

Cons. V 67/17

Vsled sklepa občnega zbora z dne 3. avgusta 1924. se zabeleži pri Stavbeni zadrugi Miren-Sovodnje v likvidaciji **izbris** likvidatorjev Antona Ferlat, Ivana Beltram, Angela Bon, Josipa Cearo in Franca Žigon ter vpis novih likvidatorjev Dr. Leopolda Bobič, Avgusta Pelikan, Željka Vi-

žintin, Angela Bon in Josipa Bon s tem, da je Dr. Leopold Bobič pooblaščen za zadrugo obvezno sam podpisovati s pristavkom svojega podpisu pisani ali pritisnjeni tvrdki. Tribunal za civilne in kazenske stvari odd. III.

V Gorici, dne 10. septembra 1929.

Dr. Bonne.

L. S. Za točnost odpravka
vodja pisarne Polli l. r.

Stavbena zadruga Miren - Sovodnje
v likvidaciji*)

opozarja vse interesente, daje dr. Bobič & Com. zakulisnim potom spet dosegel pri sodnji nekako registracijo ki pa nima nobene zakonite veljave, ampak lahko si dr. Bobič dotični sodnijski akt mirnim potom dene v okvir v večer spomin njegovih blamaž.

Zato se tim potom ponovno svari vse interesente, da ne gredo na limanice dr. Bobiču in dr. ker so bili ti glasom uradnega lista z dne 21. avgusta 1924. št. 187 izbrisani iz njih vsiljene likvidacije.

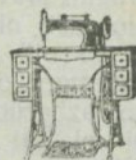
Pravomočni likvidatorji so edino le

Anton Ferlat, Ivan Beltram, Angel Bon, Josip Cearo
Franc Žigon.

Miren, dne 15. septembra 1924.

A. Ferlat

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko kolikor mu zakon veleva.

Prva slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno)

priporoča svojo trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „MUNDLOS“, dvokoles znamke orig. „KOLUMBIA“, belgijskih pušk ter vse k temu spadajoče predmete. Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju. Lastna mehanična delavnica in popravilavnica Piazza Duomo 5 (vogal ulica Rabatta).

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica
in rezerve:

Din. 50,000.000

CENTRALA

LJUBLJANA

Rezerva S H S

Din.

10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obreštuje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje